Ik, Ton van Schie, sta hier als belangbehartiger van de agrarische sector, voorzitter van de LTO en wil graag vertellen hoe ik als LTO-er aankijk tegen de voor te stellen actualisatie van het masterplan.

De beslispunten:

1a. Een minder hoge parklaag.
1b. Geen industriegrond in de parklaag.
1c. Indeling boer – park – leisure naar 40-40-20 ipv alle 3 gelijk.

Mooi. Proficat. Top. Het lijkt me sterk dat de raad hier niet achter kan staan. Het zou mij in ieder geval niet verkeerd klinken als ik in uw stoel had gezeten.

Beslispunt 1d. 6 zones ipv 5. Kan ik niet zo goed overzien.

Beslispunt 2. Een evenemententerrein op het baggerdepot. In het raadsvoorstel (62 pagina's!) staan heel wat zienswijzen die hier anders over denken, maar daar zie ik in de actualisatie niets van terug. Jammer!

Maar wat stoort mij nu zo enorm dat ik heb moeten besluiten om in dit 23 jaar lopende dossier wederom in te willen spreken?

2 dingen.

Uitnodigingsbeleid en onzekerheid

Het uitnodigingsbeleid.
Zo moet het park worden vormgegeven. Uitnodigingsbeleid. Een boer mag gewoon blijven boeren waar hij dit al generaties lang doet, maar nu mag krijgt hij meer mogelijkheden dan voorheen. Klinkt goed, maar wat is hierover bedacht? Een boer zal meebewegen met zijn omgeving. Dit gebeurd als sinds de drooglegging van de polder. Dit is zijn bestaansrecht. Maar wat stelt de gemeente als een boer meebeweegt met het gedachtengoed van Park21? Bij een succesvolle transformatie zal boer moet land afstaan voor de inrichting van Park21. Niet verzonnen. Staat in het voorontwerp bestemmingsplan en de MER en is nog een extra rapport van 37 pagina's over volgeschreven. Jammer. De gemeente had ook kunnen verwachten van een boer dat hij het transformerende gedeelte inricht conform het gedachtegoed van Park21. Dit is nog uit te leggen. Maar land extra moeten afstaan? Dit zal het uitnodigen niet ten goede komen.

En zo kom ik op het volgende punt: **Onzekerheid**
Zullen er nu nog veel boeren mee willen bewegen. Gaat deze verdeling van 40-40-20 wel gehaald worden? Mijn inschatting is dat het niet middels uitnodigingsbeleid gaat. Maar in het voorontwerp en het actualisatierapport staat ook het woord onteigening. Dit veroorzaakt wel heel veel onrust en onzekerheid. Al 23 jaar en nu nog veel meer!

Conclusie

In mijn ogen zijn de beslispunten niet zo ingewikkeld om een mening over te hebben. Maar de actualisatie van het masterplan doet op deze manier maar zeer beperkt recht aan de ingediende zienswijzen en aan de onzekerheid van de zittende agrariërs. Ik ben ondernemer, ik ben boer. Ik ben een trotse boer en een trotse inwoner van de gemeente Haarlemmermeer. Ik denk in oplossingen. Maar ik zie dat een uitnodigingsbeleid stapje voor stapje wordt omgevormd naar een uitrookbeleid. Het probleem van te weinig groen voor alle inwoners wordt op deze manier over de schutting op het bordje van de boeren gegooid. Ik had gehoopt en verwacht dat een actualisatie van het masterplan de onzekerheid zou wegnemen en dat we met elkaar zouden meebewegen met de wensen van onze omgeving. Dat de gemeente dit zou stimuleren en faciliteren. De beslispunten zijn niet ingewikkeld, maar de actualisatie van het masterplan doet op deze manier onvoldoende recht aan de ingediende zienswijzen. 23 jaar onzekerheid, maar in plaats dat we met elkaar iets hebben geleerd van de afgelopen 23 jaar wordt de onzekerheid niet weggenomen maar juist vergroot. Ik hoop, ik blijf hopen, dat u als raad uw verantwoordelijkheid oppakt en ervoor zorgt dat deze actualisatie wordt aangepast, dat u de beslispunten aanpast en ervoor zorgt dat er een punt komt te staan op de horizon die voor iedereen te overzien is. Voor de gemeenteraad, voor de boeren en voor alle inwoners van de gemeente Haarlemmermeer.